

Șansa examenului moral

Nu mi se pare deloc un accident sau o întâmplare că doar la câteva luni de la premiera absolută de la Bacău, Teatrul Național din Tîrgu Mureș optează pentru punerea în scenă a noii piese a lui George Genoiu, **Conversație în oglindă** sau **Victima fericită**. Păstrînd și amplificînd multe dintre elementele ce imprimă un chenar specific serisului pentru teatru al autorului, noua piesă — prin gradul de încheiere a acțiunii și fluența replicii, prin dramaticitatea relatării și profunzimea sondării naturii problematizante a contemporanilor noștri — adaugă un grad la epoleții de dramaturg ai lui George Genoiu, epoleți cîștigați cu trudă și răbdare.

Realismul dramaturgiei lui George Genoiu, dominant pentru dinamica relatării, e specific și limbajului regizoral și stilului de joc imprimat distribuției. De altminteri, spectacolul, de o caligrafie discretă, cu un apreciabil echilibru în analizarea relațiilor dintre personaje, în valoarea accentelor dramatice ale textului și în configurarea tipologiilor, e un argument serios în favoarea piesei. Căci, fără a recurge la modificări esențiale în înfățișarea fabulei, fără a o restructura, optînd pentru o montare „de atmosferă”, cu voltaj ridicat, regizorul Dan Alecsandrescu a oferit piesei șansa de a-și exprima și potența propriea valoare. Urmînd didascaliiile ce pretind existența unui perete-oglină, scenograful Traian Nițescu a conceput un spațiu înconjurat din trei părți cu sticlă, cu funcții reflectorizante și metaforic-simbolice, care contribuie la sporirea amplitudinii investigației.

Rolul cel mai bine finalizat în text, cel al Necunoscutului, își află în Dan Glasu un interpret notabil, ce știe să-i

Eduard Marinescu, Mihaela Rădescu și Dan Glasu

confere solemnitatea și ponderea necesare, să-i redea exemplaritatea și frumusețea interioară. Nu cred însă că mai era necesară rostirea atît de marcată a grupurilor ritmice ale frazelor, cu pauze, spre a amplifica fiorul pe care-l aduce apariția acestui personaj-temă în dramaturgia lui George Genoiu. Cu unele „răutăți” parodice, scoțînd în relief josnicia și nimicnicia Tatălui, își construiește rolul Mihai Gingulescu, Sarcina dificilă a interpretării Flaminiei, ființă culpabilă, dar care se află în pragul conștientizării propriilor greșeli, a revenit tinerei actrițe Mihaela Rădescu, care are o evoluție meritorie în datele sale esențiale, deși poate o mai atentă supraveghere a intonației (ușor „cîntate”) ar fi fost benefică. Încercînd să suplinească puținătatea experienței sale scenice, Eduard Marinescu pune adevăr omenesc în sublinierea crizei sufletești a lui Ilarie, ființă înscrisă cu destule ezitări încă pe drumul căutării propriei identități.

Mircea Em. MORARIU

CONVERSAȚIE ÎN OGLINDĂ sau **VICTIMA FERICITĂ** de **GEORGE GENOIU** ● **TEATRUL NAȚIONAL** din **TÎRGU MUREȘ** ● **Data premierei: 25 septembrie 1988** ● **Regia: DAN ALECSANDRESCU** ● **Scenografia: TRAIAN NIȚESCU** ● **Distribuția: MIHAELA RĂDESCU (Flaminia); EDUARD MARINESCU (Ilie); DAN GLASU (Necunoscutul); MIHAI GINGULESCU (Tatăl).**